

LUYỆN TẬP THAO TÁC LẬP LUẬN PHÂN TÍCH

(Về tác phẩm văn xuôi)

KẾT QUẢ CẦN ĐẠT

- Có kĩ năng phân tích tác phẩm văn xuôi.
- Biết vận dụng kĩ năng này vào việc viết bài phân tích văn xuôi.

1. Hãy đọc đoạn trích sau đây và trả lời các câu hỏi nêu ở dưới.

"Có thể thấy ở *Hai đứa trẻ* – truyện của xung đột giữa bóng tối và ánh sáng : bóng tối hay nghèo nàn và cô đơn ; ánh sáng chỉ là ước mơ thoáng qua. Mở đầu truyện, ánh sáng tắt dần ; kết thúc truyện, bóng tối tràn ngập phố huyện, hay tràn ngập thế giới. Và có thể thấy ở đây triết lí của Thạch Lam về thân phận con người. Diễn biến truyện là sự tranh chấp bóng tối – ánh sáng.

Thế giới *Hai đứa trẻ* là thế giới "yên tĩnh", "tịch mịch" ; trong cái yên tĩnh và tịch mịch bên ngoài ấy, nhà văn miêu tả những biến động vừa lặng lẽ vừa gay gắt, vừa trầm tĩnh vừa dữ dội, vừa nhỏ bé vừa mệnh mông. [...]

Với Thạch Lam, buổi chiều có nghĩa là sự xung đột giữa "bầu trời đỏ rực như lửa cháy", "mây ánh hồng như hòn than" với bóng đen sùng sùng của "dây tre làng

trước mặt". Và tối, đêm có nghĩa là sự xung đột giữa bóng tối, "tối hết cả", tối "con đường thăm thẳm ra sông", "ngõ vào làng sẫm đen", với ánh sáng những ngọn đèn, chấm lửa vàng lơ lửng, ánh đèn ghi nơi ga xép, lửa xanh biếc và sao trên trời lồng lộng "thăm thẳm bao la". Đất và trời giành nhau cuộc sống. Biết bao lần, trong truyện này, Thạch Lam miêu tả nhiều thứ ánh sáng : các nhà phố huyện lên đèn, đèn hoa kì leo lắt, đèn treo, đèn dây sáng xanh, cát lấp lánh và những viên đá nhỏ sáng lên ; "những nguồn sáng" kì diệu ấy làm sống dậy cảnh tĩnh lặng phố huyện, một ngày tàn. [...]

Thạch Lam nhận xét, tư duy, chiêm ngưỡng và miêu tả một cách tinh tế, sâu xa bước đi của thời gian nơi phố huyện nghèo. Ông sáng tạo một ngôn từ nghệ thuật riêng, để biểu đạt cái xao động, cái náo nức của sự sống khẽ vang lên, dội lên trong một không gian – thời gian tịch mịch, để diễn tả cái nhẹ nhàng thanh thoát, dịu hiền của tâm hồn Liên : *êm ả, yên lặng, thông thả, gương nhẹ, nhỏ xiu, yên tĩnh, mơ hồ, miên man, tịch mịch*, v.v. liên kết với nhau thành một dải lụa nhẹ bay. Bao giờ văn phong của ông cũng bình lặng, thông thả, lắng dần vào tâm hồn người đọc. Câu của ông ngắn, khiêm nhường. Dù diễn tả cái náo nức bên trong, cái sôi động của ước mơ, Thạch Lam vẫn nhẹ nhàng, tự nén ngòi bút. Chuyển tàu rục rục sáng vụt qua, Liên xúc động mạnh, kỉ niệm xưa dồn dập hiện về, và nhà văn viết : "Hà Nội xa xăm, Hà Nội sáng rực, vui vẻ và huyên náo" ; những trùng điệp, những thanh trắc, thể thôi ; và ngay câu sau, ngắn hơn, nhẹ hơn, như ghìm giữ lại niềm xúc động "Con tàu như đã đem một chút thế giới khác đi qua".

(Theo Đỗ Đức Hiếu, *Phố huyện của Thạch Lam*)

a) Nội dung chính mà người viết muốn làm nổi bật ở đoạn trích trên là gì ? Có thể đặt tên cho đoạn phân tích này như thế nào ?

b) Để làm nổi bật nội dung cần phân tích, người viết đã dựa vào những yếu tố nào của tác phẩm *Hai đứa trẻ* ?

2. Viết đoạn văn phân tích một hình ảnh, nhân vật hoặc yếu tố nghệ thuật đặc sắc mà anh (chị) yêu thích trong một tác phẩm văn xuôi đã học.

Có thể chọn một trong các vấn đề sau để viết thành đoạn văn :

a) Phân tích ý nghĩa của các sự vật mà tác giả dân gian đã chọn để Tắm hoá thân trong truyện *Tắm Cám* (chim vàng anh, cây xoan đào, khung cửi và quả thị).

b) Phân tích giá trị của tình huống truyện trong đoạn trích *Hồi trống Cổ Thành* (trích *Tam quốc diễn nghĩa* – La Quán Trung).

c) Chất thơ trong truyện *Hai đứa trẻ* của Thạch Lam.